

- Rozšířit příležitosti ke vzdělávání a diversifikovat strategie, které by vzdělávání podpořily. Čím větší je variabilita vzdělávacích technik, tím vyšší je pravděpodobnost, že z nich budou těžit všichni žáci. Za určitých okolností lze reorganizovat školní rok tak, aby se rozšířila doba vyučování zavedením „nápravných“ tříd. Výuka může probíhat před běžným vyučováním nebo po něm. Lze rovněž zavést výuku o sobotách nebo letní školu.² Pro žáky s nepříznivým mimoškolním prostředím pro vzdělávání je pozitivní, pokud stráví ve škole více času (OECD, 2010c). Toto bude podrobněji probráno v Kapitole 3.
- Posílit metakognitivní dovednosti. Stále více výzkumů zdůrazňuje vliv na rozvoj metakognitivních dovedností dětí. Jedná se o dovednosti, které souvisejí s motivací, disciplínou, houževnatostí, schopností vážit si sebe sama, sebevědomím a trpělivostí a také s existencí pozitivního a pečujícího prostředí pro vzdělávání (viz Kapitola 3). Například v Portugalsku program zaměřený na zlepšení sociálně-ekonomických dovedností, který se soustředil na žáky ohrožené potenciálním opakováním ročníku, vedl k významnému snížení počtu propadnutí (Martins, 2010).

Pečlivé a nepřetržité hodnocení potřeb žáků by usnadnilo navrzení a následné využívání na míru zpracovaných programů co nejdříve, tj. jakmile se objeví potíže s učením, protože jen tak je možné se s nimi efektivně vypořádat, posílit vzdělávání a předejít neúspěchu. Kromě toho pevné vztahy mezi žákem a učitelem a plynulý tok informací mezi učiteli navzájem by učitelům umožnily efektivněji rozpoznat a napravit nedostatky žáků.

Postoupení do vyššího ročníku s podporou: poskytnout možnosti k zajištění konsolidace požadovaných znalostí

Míru opakování ročníků lze snížit restrikcí kritérií, která určují, zda je žák ponechán v daném ročníku, a vytvořením dalších příležitostí k jeho posunu kupředu. V posledních letech zúžilo několik zemí OECD, mezi jinými i Rakousko, Česká republika, Francie a Lucembursko, podmínky, za kterých je třeba opakovat ročník. Dále uvedené efektivní strategie, kterými lze obejít opakování ročníku, patří mezi velmi efektivní.

- Využívat ucelená a flexibilní kritéria k určení žáků, kteří mají potíže. Akademický pokrok žáků může poskytovat jen omezené informace o jejich zlepšování. K rozhodnutí, zda by měl žák opakovat ročník, lze použít hodnocení, které zahrne všechny aspekty (holistický přístup) přizpůsobené schopnostem žáků. Například ve Finsku se používají rozmanité metody hodnocení: od písemných testů po osobní diskuze (Eurydice, 2011). Rovněž Španělsko povzbuzuje pedagogy k využívání různých nástrojů hodnocení žáka.
- Omezit opakování pouze na předměty nebo moduly, v nichž žák neuspěl, místo opakování učiva celého ročníku. Například v Kanadě, na Novém Zélandu a ve Spojených státech amerických je opakování obvykle omezeno na konkrétní předměty, z nichž žák propadl. Žák může například postoupit v matematice, ale musí opakovat jazyk. Obvykle je tento způsob doplněn o dodatečné příležitosti k výuce a hodnocení. Téměř ve všech dalších zemích jsou na úrovni nižšího středního vzdělání k dispozici další možnosti, i když mohou být omezeny jen na určitý počet předmětů.
- Omezit počet možností pro opakování ročníku a určit, ve kterých ročnících. Například v celé řadě zemí nelze použít opakování v ročnících, které představují přechod do vyššího stupně vzdělávání, kdy mohou být slabé výkony žáků způsobeny jen krátkodobým neúspěchem, než se žák přizpůsobí vyšší úrovni. Opakování může být rovněž omezeno na ročníky, které jsou považovány za zásadní pro konsolidaci základních kompetencí.